

உ
கணபதினை.

பதசாகித்யங்கள்.

இ ஃ து.

திருநெல்வேலி

புதுத்தெருவினருக்கும்

அழகியசொக்கநாத

பிள்ளை அவர்கள் பாடியதை

வீ, கோவிந்தநாயகரால்

பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க

சென்னை

ஸர்வஜநநந்தினி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889

உ
கடவுள்துணை.

இப்புத்தகத்திலடங்கிய
ப த ச ர கி த் ய ங் க ள்.

நாடகத்தமிழாகையானும் இதிற்பிருகிருதி வார்த்
தைகளும்ஸ்வல்பிலக்கணவழுக்களு சம்மந்தந்தப்பட்
டருக்கையாலும் அவைகளைக்கற்றறிந்த முத்தமிழ்க்கவி
வல்லேரர்கள் துகளெனக்கருதாது (இழுக்குடையபாட்
டிற்றிகுசநன்று) எனச்செப்பியகாரிகைக்கருத்தின்கேற்
கோளையங்கேகரித்து என்னை இகழாது புகழ்வீர்களென
யாம் வந்தித்துச் சிந்தித்து ஏற்றிப்போற்றி துதித்துமதி
த்துவணங்கி இணங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனன்.

இவ்வனம்,
அழகியசொக்கநாதப்பிள்ளை.

இதன்-விலை-ரூபா-௨.

உ
கடவுள்துணை.

ப த ச ர கி த் ய ங் க ள்.

—*)—

இ-ம்-சங்கராபரணம்-சாப்புதாளம்,

பல்லவி.

சந்திவிநாயகனே-பட்சாட்சர
மந்திரதேசிகனே

அனுபல்லவி.

முந்தியெவ்வலு	கோரும்
வந்திக்கஅருள்	கூரும்
மூர்த்தியெயென்	தொல்லை
தீர்த்தருள்வாய்	கெல்லைச்-சத்தி

சரணங்கள்.

மாதாபிதாக்குரு
நீதானல்லவோஆகு
மீதானந்தங்கொண்டோரும்
போதாவல்லபைபாகர்
வேதாவுந்தொழுங்கண
• நதாஎனக்குநின்
பாதரவிந்தம்அல்லால்
ஆதாரம்வேறில்லை

(சந்தி)

இடித்தவாரிதியைமுன்
குடித்தவாமனமுனி
பிடித்தவான்கரகரீர்
வடித்தவாமலர்க்கொன்றை

முடித்தவாகொம்பில்ஒன்
றொடித்தவாஅசுரனை
மடித்தவாஅரன்மார்பில்
நடித்தவாஅருள்செய்வாய் (சந்தி)

திக்கஞ்சம்நமனூல்தண்
டிக்கப்படாவண்ணம்
பக்கம்மின்றென்மனத்
துக்கந்தீர்த்தாட்கொள்வாய்
மிக்கசீர்அழகிய
சொக்கநாதனுக்கருள்
முக்கண்மும்மதத்தைந்து
கைக்கஜமுகங்கொண்டு (சந்தி)

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி ஆதிதானம்.

பல்லவி.

கந்தாசிவ குருநாத தேவா
வந்தாள் ஷண்முகா

அதுபல்லவி.

சந்தா சலவேலா
செந்தில்வாமும் கந்தா

சரணங்கள்.

கங்கைபாலகா-காகுத்தன்மருகா
செங்கைகுவித்தன்பா (சந்தா)

சிந்திக்கும்-ஓம்

சர-வண-பவ-குத

சிந்தாமணி

சங்கரன்-அருள்-ஐங்கரன்-மகிழ்

சோதரசுந்தர

சுஜனபரிபாலன

மின்தாரகம்

(கந்தா)

பட்சமாகவே பார்த்தின்பம்-மிகவே

இட்சணமரட்சியா

விடில்

என்றனக்கிங்

கினி-ஒரு-புகல் உண்டோ

என்றாட்கொள்வாய்

தெட்சணதிகைச-யைச்சமஞ்செயும்

ஓர்முனிக்குபதேசம்

உதவுசொருபாகடப்

பந்தாரணி

(கந்தா)

அந்தராதிரா அற்பதசொருபர்

வேந்துஷ்டகிக்ரகர்

புகழ்ச்

சந்தஞ்சொலும்

அழகிய-சொக்க-நாதன்

சஞ்சலந்தீர்

சுந்தர-முக-மந்தர-தன

மான்மகள்சப்ரம

மருவுருபாகர

செந்தூர்அருட்

(கந்தா)

ப்தசாகித்யங்கள்.

இ-ம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காந்திமதி-உணைநம்பினேன்-அம்மா

அநுபல்லவி.

ஆருந்துணை

அருள்செயவாய்

சரணங்கள்.

அன்புள்ள

அடிமைகொள்

என்பிழையை

இனிப்பொருப்

(காந்திமதி)

இருவினை

இரங்கிக்கை

திருவருள்நல்

செழித்திட

(காந்திமதி)

அழகிய

நாதன்

பழமறைபுகழ்

பதந்தரத்

(காந்திமதி)

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

தாயேஇந்தவேளைகாப்பாற்றம்மா

ப்தசாகித்யங்கள்.

அநுபல்லவி.

நீயேதஞ்சம்அம்மா-நித்யகல்யாணி

நெல்லைநாதர்பங்கில்வாழுங் காந்திமதித்தாயே

சரணங்கள்.

மண்ணைப்பெண்ணைப்

வருந்திக்காலம்

வம்பிற்போக்கிப்

நம்பினேன்

தண்ணருளால்

தப்பும்மன்னித்

(தாயே)

தொடுக்குஜென்மம்

படைத்திடாமல்

தொண்டரோடே

கொண்டருள்

கடைக்கண்ணுலே

கஷ்டமெல்லாம்

(தாயே)

அழகியசொக்க

நாதன்செய்யும்

ஆதரித்துக்

அருள்கிருபா

விழையும்நெல்லைப்

மேவும்காந்தி

(தாயே)

பொன்னை

தன்னை

பின்னை

உன்னை

முன்னை

தென்னைத்

பேர்த்துப்

தூர்த்துப்

சேர்த்துக்

பூத்துக்

பார்த்துக்

தீர்த்துக்

துதி

கதி

நிதி

பதி

மதித்

இ-ம் பூபாளம் சாப்புதாளம்

பல்லவி

காந்திமதித்

தாயே

கண்கண்டதெய்வம்

நீயே

கருணைசெய்யஇதுதருணமே

அதுபல்லவி.

தாந்திமிதித்தோம்எனத்

தம்பரசபையில்ஆடும்

சங்கரர்நெல்லையப்பர்

பங்கினில்வீற்றிருக்கும்

காந்திமதி

சரணங்கள்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்கும்

கல்லுக்குட்டேரைக்கும்

காதலுற்றமுதாட்டிம்-அன்னையே-எனக்

கிருப்பதாகியகஷ்டம்

எல்லாம்நீஅறியாயே

என்னேமட்டிம்நீபெற

காந்திமதி

பேதைமைப்புத்தியினால்

பிள்ளைகள்செய்கின்ற

பிழைபொறுத்தாதரிப்ப-தார்அம்மா-லோக

மா தாவாயிருந்துநீ

வர்மஞ்சாதிப்பதேதோ

மலையிற்பிறந்ததால்உன்

மனதுங்கல்லாப்பேச்சோ

காந்திமதி

பொய்க்கும்ஜனனம்எடுத்

திதுவரைபெற்றலாபம்

போதும்-போதும்-போதும்-அம்மணி-அன்பு

வைக்கும்அழகிய

சொக்கநாதனுக்கருள்

வாக்குக்கொடுத்துவினை

தீர்க்குந்திருநெல்வேலிக்

காந்திமதி

இ-ம்-யமுன-கல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

நம்பினேன்

மெய்யா

ரட்சித்தருள்

ஐயா

அதுபல்லவி.

அம்புயமலர்ப்

பாதா

ணிலமணி

நாதா

(நம்பினேன் மெய்யா)

சரணங்கள்.

காரங்கநெடு

மாலே

காயம்இப்புவி

மேலே

நீரிற்சுழி

போலே

நிலையில்லாதாத

லாலே

(நம்பினேன்மெய்யா)

பிராணபயம்தீர்த்தி

ரண்டு

பேர்களைவேந்தாக்கிப்

பெண்டு

தரோபதைதுயரந்

கண்டு

துகில்கொடுத்தாண்டதுந்

கொண்டு

(நம்பினேன்மெய்யா)

ஞாலஅழகிய

சொக்க

நாதன் தழிழ்க்கருள்

மிக்க

நீலமணிநாதா

மெய்க்க

நித்யானந்தத்தினில்

மெய்க்க

(நம்பினேன்மெய்யா)

பதசாகித்யங்கள்.

இ-ம்-தோடி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சரசமருவிக்கூடத்
தையலேமையலாகினேன்

அநுபல்லவி.

ப்ரசபாணியின் றருளிய
பன்னிருகைவேலனைச்

(சரச)

சரணங்கள்.

மாங்குயில்வசை கூறுதே
மாமுலையிரண்டும் மீறுதே
பூங்கனைமதப்பாவியெய்கிருன்
புட்பசயனம்-மேவியே

என்றன்

(சரச)

கோலவளையல்
கொங்கையைக்கண்ணீர்
நூலிடைதள்ளாமதே-அரை
நொடியிலே அழைத்தோடிவா

நழுவுதே
சழுவுதே

(சரச)

பழகியஎனக்கிவளவுதவி
பண்ணுவாய்கோடிபுண்யமே
அழகியசொக்கநாதனுக்கருள்
ஆறுமா முகவேலனைச்

(சரச)

பதசாகித்யங்கள்.

கக

இ-ம்-பியாக்கு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிதம்பேசவும்மனம்வந்ததோசாமி
நொந்தேனே

நான்
காமி

அநுபல்லவி.

செந்திலம்பதிவாழ்குமார
சந்தரவேலாஎன்
அந்தரங்கம்அறிந்திருந்தும்

ஆதரி

அன்பும்

யாமல் முன்

எண்ணுமல்

இந்த

சரணங்கள்.

நேசத்தோடேடென்னைக்கூடினதென்ன
பாசாங்கோசாமி
மோசக்காரிபேதகம்இதோ

ஆரோ

பாசமும்

போக

தா

பந்தம்உண்

டாக

(இந்த)

சங்கடம்படுப்படிக்கென்மீதில்
பங்கம்சொன்னீரோமுன்போல்
இங்கிதமாயெனைச்சேராமல்

என்காண்கி

கூத்து

ஏ

தென்றனைப்

பூர்த்து

(இந்த)

அழகியசொக்கநாதன்செந்தமிழ்க்

கருள்வடிவேலாமெத்தப்

பழகியதோர்வாஞ்சையையெண்ணிப்

பஞ்சணை மீது நீர்.

கொஞ்சாதிப் போது (இந்த)

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி..

இத்தனைகோபம்என்னையா

என்னகுற்றம்நான்செய்தேன்

அநுபல்லவி..

சித்தம்நோவடந்ததுண்டோ

செந்தில்வாழும் கந்தனை (இத்தனை)

சரணங்கள்.

கஷ்டஞ்செய்தேனேஊர்க்குருவிமேல்

ராமபாணந்தொடுத்தாற்போல்

கஷ்டப்படுத்தலாகுமோ

இஷ்டம்இல்லையோஎன்றன்மேல் இத்தனை

ஊரூர்கலலேதான்பலித்தோஎனக்

குற்றதுணைவேறுண்டோ

ஆராகிலும்நம்மிருவருக்கும்

ஆகவொட்டாமற்செய்தாரோ இத்தனை

பாதம்பணியும் அழகியசொக்க

நாதன்பாடல்மறந்தேனோ

காதலுடனேகலந்துசோக்

கருணைபார்செந்தில்க்கந்தனை

(இத்)

இ-ம்-பியாக்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமோடிசெய்யலாமா சகிக்க

உன்னுல்க்குமோ

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமும்மறந்துபோச்சுகோ

செந்தில்மாநகர்க்கந்தனை

(இந்த)

சரணங்கள்.

கலவிசெய்திடாமற்கும்மா

கடுப்பாயிருப்பதேதையா

வலியவந்துநான்லவுசொல்லியம்

மனம்இரங்காதின்னமும்

(இந்த)

பிடிமுரண்டடாதென்சாமி

பிரிந்தாற்புகலவேறுண்டோ

விடியுட்டிலும்மடியில்லைத்தென்னை

விரகத்தீரக்கொஞ்சாமல்

(இந்த)

மழமைவிடாமற்கூடும்

படிக்குங்கிருபைபார்அய்யா

அழகியசொக்கநாதன்செந்தமிழ்க்

கருளுஞ்செந்திற்கந்தனை

(இந்த)

இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தாமதஞ்செய்யாமல்-என்
சாமிபைப்போய்க்கூட்டிவாடி

அதுபல்லவி.

நேமிகுழ்செந்தில்வேள்
நீங்கியஇந்நேரம்
கோமளவில்மாரன் அம்பால்
கொல்லாமற்கொல்கிறான்

(தாமச)

தாய்க்கிணையல்லவோ
தாங்கினேன்உன்நாடியை
தூக்கம்வரமாட்டுதில்லை.
சும்மாஏன்நிற்கிறாய்

(தாமச)

மானேஇச்சந்திரிகை
வம்பாகப்போகுதே
போநில்லாதேகோடிகோடி
புண்ணியம்உண்டடி

(தாமச)

காவலுடன்சேரக்
கந்தவேல்வந்தக்கால்
தேஅழகியசொக்க
நாதன்பதம்பாடுவேன்

(தாமச)

இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்வாக்காணமே-நான்
என்னசெய்குவேன்

(சாமிஎண்டி)

அதுபல்லவி.

பன்னிருகைமுருகேசன்

பிரா

ணேசன்

தனை

(இன்)

சரணங்கள்.

ஏதென்மேல்வாதோ

யார்செய்தகுதோ

நாதன்எங்கிருப்பான்

நாழிகைபதிணைந்தாச்சே

(இன்)

அனாட்சணம்கூடப்

பிரியேனென்றென்மேல்

அந்தரங்கமதாம்

ஆணையிட்டதுவும்போச்சே

(இன்)

அழகியசொக்க

நாதன்சொல்மோகன்

அன்பாய்என்குகவேள்

ஆசையோடணைந்துசேர்

(இன்)

::: இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவானோவாரனோமானேதேனே

அதுபல்லவி.

சரசமாய்க்கூட

கூடண்முகநாதன்

(வரு)

சரணங்கள்.

கணைமதன்	ஏவ
கருங்குயில்	கூவ
கனல்மதி	தூவ
கஷ்டம்உற்றிடுமென்னை	மேவ(வரு)
இங்கிதம்	தேடி
சங்கீதம்	பாடி
இன்பமாய்க்	கூடி
இஷ்டமாயிருந்ததை	நாடி(வரு)
அழகியசொக்க	
நாதன்சொல்	காமி
அருள்கிருபா	நேமி
அஷ்டதிக்குந்தொழுங்கந்த	சாமி(வரு)

இத்தப்பதத்தின் ஒவ்வோரு சரணத்தினும்

கடைசி அடியையமாத்திரம்மூன்றுதரம்

மடக்கிப்பாடவேண்டும் அப்படிப் பாடுவதில்

அடி பெண்ணே

அடி கண்ணே

அடி சகி

என்றமூன்றுவாக்கியங்களையுந்தடவைக்கொன்றாக

முறையேபிரயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இராகம்-காம்போதி சாப்புதாளம்

பல்லவி.

தனித்திருக்கப்போமோமசகியே-நித்தம்,

அதுபல்லவி.

எனைத்தளுவியந்தகும்

மேசனையுமீட்டு

(தனித்)

சரணங்கள்.

எப்போதும்கொக்கோக

இன்பமுறைதவறாமல்இளையின்

சப்ரமஞ்சப்புட்பஅணை

சையோகசுகத்தைஅடைட்சனமறந் தென்னாலே

தனித்திருக்கப்

குழையசையும்பன்னிரண்டு

குறுஞ்சிரிப்பும்தினம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்போம்

பிழைபடவே அணுகாதோர்

பிரிந்திடுமுன்னடந்ததெல்லாம்நினைந்திகுல் இங்கேதும்

தனித்திருக்கப்

நற்களப்பபூசுமிமலர்

நளினஅழகியசொக்கநாதன்பதம்

சற்குணமாய்க்கூடிவினை

தழைக்க உருமலைக்குமரன்றனை அழைத்துவாடி

தனித்திருக்கப்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

என்மேல்க்கோபமோ

கென்மேல்க்கோபமோ

என்னின்மும்வரக்கானேம்

சாமி, பின்னை, சொல்வேன்

துணாசாமிக்

அநுபல்லவி.

சென் மசாபல்லியந்தந்திம

திருச் — செந்தூர்ச்சணமுகநாதா

என் — திரையைச சேராமலே

மெத்த — நான்சிந்தைநொந்தசந்தேண்டி

என்மேல்

சரணங்கள்.

சோதனைக்கியாரோபோதனை

பைய — சொல்லிவேடிக்கைபார்க்கும்

ச்பலள — விதமாய்த்தோணுதல

ன்றும் — ஓர்குதும்செய்தறியாத

என்மேல்

சகியேஇன்றைக்கிராத்திரி

என்ற — சாமிவராவிட்டால்கான

ன்பூங் — கணைக்குத் தாங்குவேணோ

மெள்ள — நீதாந்திருத்திடவேணும்

என்மேல்

அழகியசொக்கநாதன்சொல்

ரித்த — அருமைச்செந்தமிழ்பாடிப்

ம்பதம் — ததிக்கும் அன்பர்தம்மை

மிக — ஆன்செந்திலம்பதிவேலர்க்கென்மேல்

இஃது

தில்லாநு

இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

யார்போய்ச்சொல்லுவார்

சாமிக்

கியார்போய்ச்சொல்லுவார் (எனக்குவேண்டி)

அநுபல்லவி.

ஞரசங்கார்

வீரசிங்கார வேளை-க-கண்

(டியார்)

சரணங்கள்.

மதன்அம்பு

பாய்ந்து

விதனங்கள்

தோய்ந்து

அட — மானையென்னேரமும்

தேய்ந்து

மண்மேல்ச்

சாய்ந்து

நான் நொந்ததியா

பாய்தென்ற

லாலே

பேய்கொண்டார்

போலே

மெத்த — பதறிநொந்தேன்பல

காலே

இனி

மேலே

உளையன்றியார்

அழகிய

சொக்க

நாதன்

களிக்க

இன்பம் — அருள்வேலன்என்னைச்

சுதிக்க

இந்நேரம்யார்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிச்சயமாய்வந்துசேர்வார்

தியங்காதே

அதுபல்லவி.

மெச்சிமென்உன்றன்செந்தில்

வேலார்

(நிச்சயமாய்)

சரணங்கள்.

கொஞ்சமேனும்சந்தேகம்

கொள்ளவேவேண்டாம்

நேற்றுக் — குறத்தியிடத்தில்நான்குறியுங்கேட்டேன்

நிச்சயமாய்

கட்டைச்சி தும்முக்கிரள்

கவளியடிக்குது

உன் — காரியம்ஜெயம்சற்றேபொறுத்துக்கோ

நிச்சயமாய்

அழகியசொக்கநாதன்

பதமெலாம்படித்துக்கோ

செந்தில் — ஆறுமுகவேலர் இன்றுநானைக்குள்.

நிச்சயமாய்.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்,

பல்லவி.

வாச்சொல்லடி ஒருவரும் இங்கில்லை

மானே

சும்மா.

அதுபல்லவி.

துணாச்சிங்கமானதிருச்செந்தில் வேலவர்

சுத்தஅன்னியர் போலத்தொரு

வாசலிலே வந்து

நிற்ப் னேன் உள்ளே (வர)

சரணங்கள்.

அனாநிமிஷம்புகமஅகவேதோணுது

கோபமாயப்போனார் தானாக

வந்ததே அதிசயம்

அல்லவோ சீக்கிரம் (வர)

எதிர்கொண்டழையாமல் இருப்பேனோ இன்னமும்

ஊண்இறங்காமல் உறங்காமல்

தறைக்கிட கிடைக்கின்றேன்

என்செய்வேன் நீபோய் (வர)

அடுத்தனைக்குயி பிச்சை கொடுத்திடவந்தாரோ

தொடுத்தழகிய சொக்கநாதன்

செந்தமிழ்க் கருள்கந்த

சாமியை (இங்கேவரச்)

இ-ம்-பைரவி-சாப்புதாளம்,

பல்லவி.

ஐயம்யாநேற்றுரத்திரி எங்கேபோனீர் சும்மாசொல்லு

இனி — நீர் என்னசாதித்தாலும் நான்நம்பிடேன்(ம்)

அதுபல்லவி.

வேற்றுமுகம்பாரேன்

என்றஉண்மையெல்லாம்

நன்றாய் — வெருத்துப்போச்சுதேசெந்தில்வேலா

நேற்று

சரணங்கள்.

கண்ணீர் ஆறுகப்பெருகச்செய்திரே
கூடிக் — கலந்தாறுதலையும்சேர்க்காமல்

நேற்று

பொருந்தும்உயிர்த்துணை பிரிந்தபுட்போலே
தனியே — புலம்பஇங்கென்னைவைத்துப்போட்டு

நேற்று

அழகியசொக்கநாதன்பதங்களைப்பாடி
நேற்று — ஆர்மயக்கினுள் முருகையா

இ-ம்-தோடி-ருபகதாளம்.

பல்லவி.

நீர்என்னோடும்பொய்சொல்லலாருமோ

அநுபல்லவி.

ஒருபோதும்மலக்கவே

மாட்டேனென்றென்மேல்

முன் — உண்மைசொன்னதும்போச்சே

சண்முகவேலய்யார்

சரணங்கள்.

அறுமுகாஉமையன்றி

மறு முகம்பாராத

நான் — ஆசைநாயகியல்லோ

வேஷமோபாசாங்கோ

வருவீர்வருவீர் என்று

தெருவாசலிலேநின்று

மெத் — மயங்கினேன்காணாமல்

த தயங்கினேன்ராவெல்லாம்

அழகியசொக்கநாதன்

தமிழ்க்கருள்சீலர்

சித்த — அந்தரங்கமாய்ச் சேரும்

ம் சுந்தரவேலய்யார்

நீர்

இ-ம் பைரவி சாப்புதாளம்

பல்லவி.

அடி — சகியேயிப்போது துரைசமயமென்ன

அநுபல்லவி.

சிகியேறுங்குகவேள்

மனக்குறிப்பெல்லாம்

நன்றாக — தெரிந்தவள்நீயாச்சே

(சகி)

சரணங்கள்.

கோபமுள்ளசயமோ

நன் சந்தோஷசமயமோ

போன — குணமா பேசுவாரோ

(சகி)

ல் : தையலவள்ளிதெய்வானே

கட்டிமு கூடஇருக்கின்றாரோ

த்தத் — தனித்திருக்கின்றாரோ

(சகி)

பன்னிருகைவேள்மெச்ச

கலந்தி தழகியசொக்கநாதன்

ன்பம் — பதங்களைப்பாடவேண்டும்

(சகி)

இ-ம்-காபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி

அங்கேவரக்கூடாதையா எனக்
கங்கேவரக்கூடாதையா

அனுபல்லவி.

இங்கொருவரும்இல்லை
செங்கைவேல்முருகா (அங்)

சாணங்கள்.

திரண்டொருமாதமாய்
தெருவாசல்பார்த்தறியேன்
முரண்டுசெய்தால்

முடியாதொருபோதும் (அங்)

காற்றுள்ளபோதிலே

தூற்றிக்கொள்ளவேண்டாமோ

ஆற்றுக்குப்போனான்

அண்ணைவந்திவொன்

(அங்)

அருமைப்பதம்பாடும்

அழகியசொக்கநாதன்

பெருமைபெற்றிடஅருள்

உருமலைவேலா

(அங்)

இ-ம்-பியர்கு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அவனிடத்தில் உனக்கென்னடிபேச்சு
அடி- உனக்கென்னடி
சொல்லேன் உனக்கென்னடிபேச்சு
ஜாடைசொன்னுல்தெரியாதோடித்தம்

அனுபல்லவி.

இவளவுக்கிடம்வைத்தால்-உருமலைவேலன்
இஷ்டஞ்செய்யாமல்-விடானேரு
ஏதுனக்கவன்மேல் நாட்டம்உண்டோடி
எத்தனையோசொல்லியும்கேளாமற்சம்மா (அவ)

சாணங்கள்.

சரசங்கள்செய்ததைக்கண்ணுல்கண்டேனே
சம்பிரதாயம்-பேசாதே

தாளியார்கட்டுவார்-வெளிக்கிது

நாபக்கொளித்தருலுண்டோ-நடத்தைநீசொல்லு (அ)

இதழினில்வடிப்பட்ட-தேதடிசொல்லு

இந்திரஜாலம்-பண்ணுதே

இந்தக்களைஉந்தன் முகத்தில்முன் உண்டோ

ஏத்துவாளித்தனமெல்லாம்எங்கேநீகற்றாபஅம்மா (அ)

நளிஷமேபெருகிய-அழயசொக்க

நாதன்கவிருசி-கண்டாயோ

நாணமும்பேச்சே-வேலப்பனுல்உன்

நடத்தை உண்டால்ஊர்சிரிபாதோடி

தவன்

இ-ம்-பூராளம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அப்பேய் இனியென்னால்

ஆகவும்மாட்டாது

அருணைதம்காலம்ஆச்சுதே

அநுபல்லவி.

சையோகம்இராமுப்பதம்

செய்ததுபோதாதோ

சாமி

சுண்முகநான்மெத்தச்

கடைந்துபொய்யிருக்கிறேன்

அப்பேய்

சரணங்கள்.

கரும்புருசியென்று வேறேறேடேதின்னலாமோ
கசக்கிமோந்தால்புஷ்பம்மணக்குமோ-கல்லோ
இரும்புஎன்னஉடம்பினிஎடுக்கஓராண்டுசெல்லும்
இந்தமட்டினில்விடும்இருசந்தும்கோவுது அப்

அளவுக்குமிஞ்சினால்அமிர்தமும்விஷமென்றே
ஆரும்சொல்வானோகேட்டதில்லை-சித்ரம்
இளகாதென்சுவர்இருந்தால்அல்லவோசித்ரம்
எழுதலாம்இராத்நிரிமுழுதும்நித்திரையிலே அப்

பழகியவடிவேலாஉம்மையல்நாமல்மெத்தப்
பட்சம்உள்ளாளானக்குண்டுமோ-இப்போ
தழகியசொக்கநாதன்பதங்களைப்பாடுகிறேன்
அதைக்கேளும்துரானைக்ககாட்டும்பிட்டேன் அ

இ-ம்-கமாஸ்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

கையில்பணம்கொண்டுவந்தால்

அந்தப்பேச்சுபேசலாம்

அநுபல்லவி.

பொய்யெல்லாம்தூரக்கட்டி-

வையும்அறியேனோ

பொல்லாதஎன்றாயார்செய்தி

எல்லாம்தெரியாததோ

சரணங்கள்.

வேசையிமீதில்ஆசை

காசுக்கள்ளர்க்கேது

மிச்சமா கஅப்பாவென்றால்

உச்சிகுளிராதய்யா

சங்கீதசாகித்ய

வித்துவான்களையென்றால்

சிறுத்தடைசொல்லமாட்டோர்

மற்றவரையார்ஆனாலும்

அழகிசொக்கநாதன்

காந்திமதிமேல்சொன்ன

ஆசைப்பதம்பாடினேனே

நேசித்துதென்னரீர்தந்திர

இ-ம்-பியாக்கு-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அம்மாநமக்கிவன் சங்காதத்தம்போதும்
ஆகாதாகாதினிமேல்

அநுபல்லவி.

சும்மாவந்துதொந்தரிக்கிறானே
துட்டுக்காசுதானே ஓர்பெரிதோ

அம்மா

சரணங்கள்.

கொண்டவன்போல்வித்தம்அன்னையில் படுக்கின்றான்
குணமாகடந்தால்குற்றங்கள் எடுக்கிறான்
பண்டையிஷ்டர்கள்வாக்கண்டால்போர் தொடுக்கிறான்
பயந்துராமநடக்கும்படிக்கென்ன கொடுக்கிறான்

அம்மாநமக்கிவன்

செப்புமுலைபிரண்டும்குப்புறச்
தேகம்இளைத்ததோதிகழ்கன்னம்
ஒப்புக்கிவன்வருமுன்னுரெல்லாம்
உலகத்திலநமக்கிவன்ஒருவன் தான்

சுரிந்ததோ
சுரிந்ததோ
திரிந்ததோ
தெரிந்ததோ

அம்மாநமக்கிவன்

பழகியகனவான்கள்தமைவர
பாக்யம்பெருகிவாசல்படிக்கும்புல்
அழகியசொக்கநாதன்பாதம்பாடித்
அருகார்திம்திருபையாலேநாம்

வழைக்கலாம்
இழைக்கலாம்
தழைக்கலாம்
பிழைபிக்கலாம்

அம்மாநமக்கிவன்

இ-ம்-தன்யாகி ஏகதாளம்-சாப்பு,

பல்லவி.

முங்கிமுழுகிறபெண்ணே-எனக்கொரு
முத்தம்தாரோயோ

அநுபல்லவி,

தங்கியேருகவேள்வாளுங்குறுத்துறைந்
தாம்பிரவன்னிரதிக்ஞுள்ளேநின்று

முங்கி

சரணங்கள்.

ஒண்டியாய்வந்திங்கேநிற்கிறுயேஉன்
ஊரொன்னபேரொன்ன
எண்டிசையினும்தன்போல்கண்டதேயில்லை
என்ஆசைக்கடதனில்மூங்கும்படிக்கே
சல்லாவுடைமேல்தெரியுதேகொங்கை
தங்கலசம்போல்

முங்கி

எல்லாம்உனக்கேதத்தம்பண்ணிப்போட்டேன்

இனிநான்ஒருஸ்திரீமுகம்பார்க்கமாட்டேன் முங்கி
வங்கிகளோசிவமாலேகவளாளல்லாம்
வயிரத்தில்பூட்டுகிறேன்

கெங்கைக்களையில்கின் துநான் சொல்கிறேன்
கிறினவரைகடவாமலேநடப்பேன்

மு

கம்மல்கழருதேஉதகடும்வெளுத்ததே
கண்கள்சிவந்ததே

சும்மாமுங்காதேநீர்க்கொள்ளப்போகுது
தோகையேகையேறுவெருநோம்ஆகுது

மு

சகிகள் எங்கே உன்
ஊரென்ன போன்ன

பெண்—தயவுசெய்து யாரையே
ணை என் தனிமையர்ய்வந்ததிங்து
மேல் நிற்கும்படிக்கென்ன
தவஞ்செய்தேன் ஏன்றித்தான்

(௩)

பகிலிலும் விளங்கும் உன்
முகச்சந்திரவின்பத்தைப்
பெண்—பார்த்தால் பசிபோமே
ணை யார் பவளம்போல்கிவந்த
க்கும் அதறத்தேன் ஊறலைப்
பாருவாய்துடிக்குதென்றாள்

(௪)

கடைசல்செப்போபந்தோ
செவ்விளநீரோ

பெண்—கலசமோவான் தொங்கை
ணை தங் களபமார்போடணைத்
கக் தாசைதீர்த்திடவுண்ணைக்
கலவாமல் போகேன்னன்றான்
படபடப்பாய்ச்சி

தொடுத்தாள் என்கால்வரை
பெண்—பார்த்தான் தலைகவிழ்த்தேன்
ணைசும் பளிச்சென்றாவிச்சேர்த்துக்
மா கட்டிமுத்தம் இட்டான்
பரவசம் ஆகிவிட்டேன்

(௫)

(௬)

கலையையுரிந்திள
முலையை நெருடிய

பெண்—கனிவாய் தழபருகி
ணைகொ கலந்தச் ச்மரத்தை
ள்ள என்ன சொல்வேன் அவன்
கைகண்ட சாமி அட

(௭)

இலகும் நம் அழகிய
சொக்கநா தன் தமிழ்

பெண்—இன்பப்பதம் படித்தேன்
ணை செஞ்செய்யவேய் குழல்வைத்
சொல் தூதித்தான்கிருஷ்ணனென்
நிணங்காட்டி மறைத்தானே ட

(௮)

இராகம்—செஞ்சுருட்டி—ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நான் சொல்லச் சொல்லக்
கேளாமல் போனாயல்லவா

புத்திவந்ததே
நமைப்பேணித்தானே யிவன்
சொல்லா நென்றெண்ணிக்கூடப்
பார்த்தாயில்லையே

ஏன் சும்மாகரைக்கிறாய்
எண்ணி எண்ணி இனிமேல்
— ஏறிட நிப்பாரார்க்குவேள்
ஏனென்றோ

கொஞ்சங்கு ளனுமிச்சம்பழம்போல்
டஇப்போது பெண்களைக்கல்யாணஞ்செய்
துன்னை திருக்கின்றான் என்றே

நான்

மருவும் அந்தப்பெண்கள் பெயர்

வள்ளியம்மை தெய்வானை

அண்டை — மாறாமல் வீற்றிருக்கிறார்
யிலே எப்போ (ஆணை மறந்துபோய்)

மூதும் மைபல்கொண்டுள்ளவாமி

கைவசம் ஆய்விட்டதை

வகைவிபரமாய்

மோடியாய்வள்ளிசற்றே

ஊடல்செய்யத்துவக்கினால்

காவில்வீழ் — மூன்றுதாங்கும்பிடுகிறான்

து கலவுசொ மதிமோசமாய்

ல்வி முன்னும்பின்னுட்பாராமல்

என்னமோகீகொண்ட

மோகவெறியால்

முக்கியமாய் அழகிய

சொக்கநாதன்பாடலில்

முருகையன் — மோகமுள்ளோன் ஆனபடியால்

அளவற்ற அதைமுடக்காமல்

முப்போதும்பாடினால்

தப்பாமல்வலியுடன்

முன்வருவானே

நான்

நான்

நான்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரிபை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

பட்சம் இருக்கவேணும்

போய்வாரோன்என்மேல்

அதுபல்லவி.

இட்சணமேயென்னைக்கூட்டிவரும்படி

எனக்காள்வந்திருக்குதேஎன்செய்வேன்சுவாமி-பட்சம்

சரணங்கள்.

புருஷனோகெங்கோவி

வருஷமும்ஒன்றாச்சு

புகல்சும்மாசொல்வந்தார்மமெஇனிப்

பட்சம்

கூடிக்கலந்தஇன்பம்

நாடியுருகும்என்னைக்

கொஞ்சமும்மறந்திடக்கூடாது

பட்சம்

அழகியசொக்கநாதன்

துதிக்கும்ஷண்முகத்தெய்வம்

அன்பாய்எந்நாள்கூட்டிவைக்குமோசாமி

பட்சம்

இ-ம்-பியாக்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அதற்குள்ளேஆதர்மென்ன

திரலரட்டுமேன்

அதுபல்லவி.

கதிக்கும்நற்குணமுத்து

சாமிராஜேந்திரா

கன்னியை என்ன செய்வீர்

சற்றே பொறும்

அதற்குள்ளே

சரணங்கள்.

ஆசைக்கு சரசும்தான் செய்வதானாலும்
அரும்பினில் வாசம் என்னோ ரசம் உண்டே
சிமிழ்ப்போலே தானே மார் தடித்திருக்கிறது
செப்புப்போல் ஆனால் அல்லோகைப்பற்றலா
அழகிய சொக்கநாதன்பதங்களைக்கேளும்
அணிமுத்துசாமி மன்னா தென்னமோகம்

அதற்

அதற்

அதற்

இ-ம்-கல்யாணி- ஏகதாளம்

பல்லவி.

எப்போதுகாணுவேனோ மானே நான்

அநுபல்லவி.

முப்போதும் மெய்யன்பர்

செப்பிடும் செந்தூர்

முத்தையனைத்தேடி

மெத்தநொந்தேன்சேர

எப்போ

சரணங்கள்.

கோலாகலத்துடனே

மாலாய் ஓர்நாளக்

கொஞ்சியாஞ்சித என்சாமியை இனி

எப்போ

முன்னம்போலன்னயமாய்

இன்னம் ஓருக்கால்

முத்தங்கொடுத்துக்கித்துவினையாட

எப்போது

அழகிய சொக்கநாதன்

தொழ அருள் செய்யும்

அற்புத பொற்பத சுப்ரமண்யவேலை

எப்போது

இ-ம்-அமீர்கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

யா, நுளக்கேன், பயமா, போடி, போ

அநுபல்லவி.

பாருக்குள் உயர்செத்தில்

பதிவடிவேலனைக்

கோரிக்கைப்படியே

சேர், வேன், நான்

யாரு

சரணங்கள்.

வாயைப்படைத்தவர்

வல்லதைச்சொல்லுவாரா

நீயெந்தவிதமாய்ச்

சொல்-கி-றாய்

யாரு

அன்னமே இதனாலே

ஆர்இனி இளப்பாய்ச்

சொன்னாலும் சொல்லட்டும்

• • ஏன், இஷ்டம்

யாரு

மிக்க அழகிய.

சொக்கநாதனுக்கருள்

சற்குருபரனைக்

கூட்டி, வா

யாரு

இ-ம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உள்ளத்தைச்சொல்-நீ
கள்ளமில்லாமலே

அனுபல்லவி.

வள்ளிதெய்வானைகந்தன்

வருவானே வாரானே

சுரணங்கள்.

மெய்தமொறிப்போச்சே

விசேஷம் ஏதேனுமுண்டோ

செய்தியைச்சொல்லும்போதே

சிரிக்கிறாயேசும்மா

நடந்ததைமறக்காதே

நாண்வேணுமோவேண்டாமோ

உடந்தைகளையார்யார் அங்கே

உனக்கென்னதாட்சண்யம்

அழகியசொக்கநாதன்

அருந்தமிழ்க்கருள்கந்தன்

பழகிடும்பெண்ணைக்கண்டால்

பார்த்தாயோ உன்னோணை

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உனக்கெண்டி-பைத்தியமா-ஏ

துனக்கெண்டி-பைத்தியமா

அனுபல்லவி.

தனிக்கஏன்சாமத்தில்

வெளியேபோய்நிற்கிறாய்

இனிக்கருநான்வரமாட்டான்

கதவை அடை

சுரணங்கள்.

கவலை அடைகிறாய்

அவன்இந்தலேமையில்

எவளுடன் கொஞ்சிக்கொண்

டிருக்கிறானே

பூதச்சிங்காரிக்கும்

போதுசிரித்தேனென்று

ஏசினையேஇப்போ

தென்னுச்சு

அழகியசொக்கநாதன்

பதம்பாடுமபேரை அல்லோ

பழகிச்சண்முகன்இஷ்டம்

பண்ணுகின்றான்

இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

சொன்னபேச்செங்கே-நீர்

அனுபல்லவி.

வன்னமயில்வாகனரே

முன்னம்முன்னம்என்னிடத்தில்

சொன்

சரணங்கள்.

நன்றிமறக்கலாமோசாமி

நான் பிசகாநடந்துண்டோ

என்றும் உன்னையன் நிவேதே

யார்முகமபாரேனென்று

சொன்

கம்பிக்கைறவங்கிகொலுசு

காப்பென்றாசைக்காட்டிச்சேர்ந்தீர்

கம்பிமோசம்போனென்மெத்த

நாணயம்போல் ஆணையிட்டீச்

சொன்

அழகியசொக்கநாதன்

அருமைதமிழ்க்கருள்முருகா

பழகியென்னைக்கொஞ்சிக்கொஞ்சிப்

பஞ்சணையில் காஞ்சிக்கொஞ்சிக்

சொன்

பவனி காதல்

கண்ணிகள்-யிசு.

இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

அன்னமே-இனிநான்-என்னசெய்வேன்

ஆசைக்கு-மருந்துசொல்லு-அடி-அடி

அன்

பன்னகா-பரண-நெல்லேநாதா

பவனையைப்-பார்க்கப்போனென் பாங்கினென்

அன்

தாருகா-வனத்துப்பெண்கள்போலச்

சங்கமுட-அறா உடையும்-இழந்தேண்டி

அன்

சேரும்என்னைக்கண்-பாரும்-என்றன்

சிந்தையைத்-தாரும்-என்றேந்தயங்கினென்

அன்

மாதிகம்கொண்டார் ஆதலாலே

மனம்இரங்க வல்ப்போனார் ஐயையோ

அன்

சோதிடம்கேட்டேன் குறிகள்பார்த்தேன்

தூதுகள் பத்தும் விட்டேன் வரக்கானேன்

அன்

சொற்பலசுகத்தைவிரும்பினும்

தூக்கமோகொஞ்சம்கூடகிடையாதே

அன்

சற்பமும்மலையும்தொடர் அல்குல்

சற்பமுங்கொங்கைமலையும்தொடுகில்லார்

அன்

பகைத்தவர்பேள்வியபுலியைவதைத்தார்

படைமதன்தென்றல் புலியைவதைச்செய்தார்

அன்

திகைத்திடஎன்னைவார்டும்ம்கிமைச்

சிரகின்மேல் தூக்கிவைத்துக்கொண்டாரே

அன்

அன்ங்கனும்இப்போதென்னைவருத்தி

அவரிஷ்டம்பெற்றுக்கொள்ளத்துணிந்தானே

அன்

ஸ்தனங்கள்இரண்டும்விம்மும்போது

தரிகொள்ள மாட்டுதில்லைஓகோஎன்

அன்

என்னடிபாலும்தேனும்கூட

என்வாய்க்குவேப்பங்காய்போல்கசக்குதே

அன்

கண்ணிரன்கொண்டவிகாரசோகம்

கவணிபார் பவணிபார்க்கஎன்போனென்

அன்

பழகியசகிமார்களபம்என்றே

பருந்தணல்வாருவைத்தேவீசனார்

அன்

அழகியசொக்கநாதன்போற்றும்

அருள்நெல்லேநாததாப்போய் அழைத்துவா

அன்

இ-ம் -சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னமும்மோடிசெய்தால்

என்னமாதான்சகிப்பேன்

அநுபல்லவி.

மன்னகழுஷ்ணுஎன்மேல்

இன்ன

சரணங்கள்.

ராமபரணம்

போலப்பாயுதே

காமபரணங்கள்

இன்னமும்

மாமயில்கொண்டேன்

சேரவே

கைகவந்த

வைபவம்எண்ணி

கைகிறேன்சாமி

இன்னமும்

நானென்ன

செய்குவேன்சாமி

கீதைய

அழகியசொக்க

நாதன்போற்றிடும்

நெல்வேலிநாதனாமெத்த

சொற்பனசுரத சுகானந்தலகிரி,

இதனைப்பாடவேண்டிய மெட்டுகள் அ

முடிவில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

சுந்தரஞ்சேர்

கண்மயிலே

அந்தரங்கப்

பெண்மயிலே

தோழியேநான்

உண்மைமயிலே

சொல்லும்நல்ல.செய்தியைக்கேள்

செண்பகப்பூஞ்

சோலையிலே

பெண்களுடன்

மாலையிலே

சென்றுலவும்

காலையிலே

நின்றேனடிநான் தனியே

உ

இங்கிதவை

போகத்தில்

அங்கொருவன்

வேகத்தில்

என்முன்வந்து

மோகத்தில்

சொன்னதெல்லாம்கேளடியோ

ந

மலர்சொருகும்

கொண்டையிலே

கலகவிழிக்

கெண்டையிலே

மனம்லகித்துன்

அண்டையிலே

வந்தேனடிசந்தேனே

ச

பந்தழக்கும்

மேடையிலே

வந்துவினே

யாடையிலே

பார்த்துநின்ற

ஜாடையிலே

பறிகொடுத்தேன்என்மனசை

ந

மாங்குயிலின்

ஒசையிலே

பாங்கியுடன்

டேசையிலே

மாங்கிழிஉன்

ஆசையிலே

நான்முழிகிப்போனேனடி

சு

என்றெனது

செங்கையிலே

குன்றைநிகர்

கொங்கையிலே

இஷ்டமாய்

நெருங்கையிலே

கிட்டவரக்கூடாதென்தேன்

எ

தூலங்கிடுமீன்
இலங்கிடும்புல்
தூக்கின துன்
சொன்னால் அதேபோ துமன்னரன்

மூக்கினிலே
லாக்கினிலே
வாக்கினிலே

அ

மெத்தவெகி
முத்துஎன்றேன்
மின்னேகப்
என்னைமுத்தம்இட்டானடி.

முத்தனமாய்
மெத்தனமாய்
பத்தனமாய்

கூ

தோள்அணிமேல்
வாள்ரவிக்னகக்
தோணுமஅரைப்
நாணிக்கண்ணைப்பொத்திக்கொண்டேன்

தட்டவிழ்த்தான்
கட்டவிழ்த்தான்
பட்டவிழ்த்தான்

யி

நலவுசொல்விக்
கலவியினில்
நன்னயமாய்த்
என்னவிதம்என்றுசொல்வேன்

கெஞ்சினதும்
மிஞ்சினதும்
கொஞ்சினதும்

யக

சார்ந்தெனமுன்
சேர்ந்தவன்அப்
தங்கமயில்
ஷண்முகமாய்நின்றானடி.

சூதினிலே
போதினிலே
மீதினிலே.

யஉ

சீர்பெருகும்
மார்பினில்முந்
செங்கைவடி
கண்குளிரப்பார்த்தேனடி.

கூலிழகும்
நூலழகும்
வேலழகும்

யக

சத்துருவாய்
இத்தினாயெ

நஞ்சுகியாள்
னுஞ்சுகியாள்

தனைக்கலைக்க
எனைப்பிரிந்தாள்சாமியுடன்

வுஞ்சுகியாள்
யசு

மனமகிழவேன்
கனவில்அனைந்
மறைந்துகொண்ட
மறக்கமனங்கூடுதில்லை

எவ்வேளை
திவ்வேளை
செவ்வேளை
யரு

அழகிய
தொழஅருளும்
அன்னைவள்ளி
தன்னைஅழைத்தோடிவாடி.

சொக்கநாதன்
மிக்கநாதன்
பக்கநாதன்
யசு

இராகம். தாளம் சேரவேண்டிய
சொல்

ஆனந்தபாவி அடதாளசாப்

காபி ஏகதாளம் குயிலே

நாதநாமகிரியை

ஆனந்தபாவி

காபி ஏகதாளம் அன்னமே

சஹன ஏகதாளம்

நாதநாமகிரியை ஆதிதாளம்

ரீதிசுவளை ஏகதாளம் எண்கண்கணி

இம்-பிதாசுடை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

மானே உன்னாலே ஆகவே ணுமேயல்லாமல்

மற்றொருத்தரால் ஆகுமோ

அது பல்லவி.

வானேர் கொடைமுத்துசாகுராஜேந்திரா

மன்மதன் ஊடல் மனதைத்திருத்திட்ட மானே

சரணங்கள்.

எண்ணிக்கை கக்காயிரம்பேர்

இருந்தென்என்சோகத்தைதுரை

பிடம்போய்ச்சொல்லவென்றால்

அறியேன் ஒருகாதத்தை

புணையிட் உண்டிதிரு

அறியவேணு உன்நிரவாகத்தைஒரு

போதும்மறக்கவே

மாட்டேன் அடி என் சிநேகத்தை

பெண்ணே துணிந்தவனோடெதிர் வாதிக்க

பேச்சிலே அவன் உள்ளாகிடப்பிணைச் சொதிக்க

கண்ணே அவன் ஒப்பும்படி நன்றிப் போதிக்க

கருத்தில் நினைத்தஎன்காரியும் திகக்கர

சற்றுநான்வாடி

இருந்தால் உன்நாடியைத் தாங்கியே சமா

தானஞ்செய்பவன் என்ன

மாயிருக்கிறுன்னனை நீங்கியே

பட்சம்வைத்தேளதைக்

கேட்டாலும் அட்சணம் வாங்கியே தூரும்

பட்சம் உள்ளானைப்

படிமறப்பேன் அடிபாங்கியே

முற்றும் அவன்கொண்டமோடியை மாற்றிட

முன்போல் இஷ்டமாயிருக்கும்படி தேற்றிட

மற்றும் என்இயல்பெல்லாம் தவறாமல் சாற்றிட

வருந்திளன்கோரிக்கைகளை நிறை வேற்றிட

மானே

மன்னவன்நினைப்பு

வரும்போதெல்லாம் இதழ்ந்துதே

மாலேபிறழ்க்

குலங்கிளநீர்முலை

கன்னலரசமும்செச்

தேனுப்பாலுங்கூட்டக்

கண்ணுறக்கம்இல்லாமல்

காமவெறிதலைக்

என்னடி இவ்வேனைக்குதவினால்

எனக்கிப்படிநேர்ந்ததுனக்குச்சந்

உன்னைப்போலவமற்றப்பேர்உண்மை

உன்சாமர்த்தியத்திற்குதுபிர

மானே

அம்புவிதனில்ராஜ

வல்லிபுரம்வளர்

அழகியசொக்க

நாதன் தமிழ்க்கதி

நம்பினபேர்களைக்

கைவிட்டிடாதவை

நாதன் அருள்முத்து

சாமிராஜேந்திர

செம்பொற்புயஞ்சோத்துதிக்கும்உன்

தெரியாயோ உனக்கு நான் சொல்வேனோ

சம்பரதாயத்தால் இணங்கிட நீயே

தயங்கினேன் தயவுசெய்வாய்இது

மானே

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

கூட்டிலந்தால் உன்றனக்குக்

கோடிகோடிபுண்ணிபட்டிண்டு

தாஷ்டகமாய்ச்சேரஎன்றன்

சரசமுத்துசாமிதுரையைக்

முத்து

மீறுதே

மாறுதேசற்றும்

கேறுதே

மோசமோ

தோஷமோ

நேசமோ

யாசமோ

யோகவான் சொல்

மேகவான்

போகவான் பாவ

விவேகவான்

ஆத்திரம்

மாத்திரம்

பாத்திரம்

மாத்திரம்

கூட்டி

கூட்டி

சித்தசனபாணத்தினுலே
சிந்தைநொந்தேன்தேன்தவேனோ

கூட்டி

வெத்தனமாய்நீநில்லாதே
விரகஞ்சுதிக்கக்கூடுதில்லை

கூட்டி

சுந்தமலர்கள்வாடுதடி
கலந்தஇன்பம்நாடுதடி

கூட்டி

இந்தாளனதுசந்திராரத்தை
இனாமாய்உனக்கேநரான்தந்தேனடி

கூட்டி

பழகியஎன்மேல்தயவுண்டாகப்
பலவிதமாய்நலவுசொல்லி

கூட்டி

அழகியசொக்கநாதன்வாழ்த்தும்
அருமைமுத்துசாமிதுரையைக்

கூட்டி

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்றுவந்துசேருவார் எந்தவிதத்திலும்

அதுபல்லவி.

உனறனமுத்துசாமிகேள்

உணைப்பிரிந்திருப்பாரோ

இன்று

சரணங்கள்.

காகங்கதறுதுகவலைப்படாதே

சோகம்வேண்டாங்கண்ணீரை துடைச்சுகோவிம்மாதே
இன்று.

மனஉறுதிக்காள்வவலக்கைநான்

தாரேன்

இனிமேல்தாமசம்இல்லைஎன சொல்லேத்தான்

பாரேன்

இன்று

அழகியசொக்கநாதன்சொல்ல

நேசன்

யபலராஜவல்லபமுத்துசாமி

பாரேன்

இ-ம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனைசோகம்என் அடி

பெண்ணைகண்ணை

அதுபல்லவி.

மத்தகமுலையார்சேர் மதனசந்தரண

முத்துசாமித்துரைமேல் மோகங்கொண்டாயோ(இத்)
சரணங்கள்.

பாலையும்வேண்டாம்என்கிறும்நாலுநாளாய்

மலைக்குழல்சோர்வதும் வளையல்கழலுவதும்

சேலைநழுவதும் தெரியாதிருக்கிறாயே (இத்)

இடக்குகள்பேசமாட்டா றோ பார்த்தோரொல்லாம்

மடக்கொடியேநீமெத்தமயக்கமேகொண்டாலும்

அடக்கம்வேண்டாமோ தன்னெஞ்சுநியாத பேயாட்டு
ண்டோ (இத்)

பழகியநானும்அன்யமோஉள்ளதைச்சொல்

அழகியசொக்கநாதன் புகழ்முத்துசாமிதுரை

காலில்வீழ்ந்தாலும்உன்கருத்தைமுடிந்திடேனே (இ)

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேல்நான் என்னசெய்வேனடி

அதுபல்லவி.

தளமாள்முத்துசாமிவாராமல்

இனி.

சரணங்கள்.

அபேசவல்லியின்வம்பநியாயோ

அங்கேயிவன்போகலாமா.

அந்தரங்கம் கச்சந்ததம்இருக்க
அவள்கைமருத்திடுபேபோட்டாளாள் இனி
அடைகாக்கும்கோழிபோல்இடைவிடா மல்தினம்
அவளுடன்இருக்கின்றானும்
அண்டைவீட்டுமீனாள்கண்வெந்துநாத்தாள்
அணைக்கடந்தவெள்ளம்ஆச்சுதே இனி
மிக்கவே அழகியசொக்கநாதன்பாதம்
விரும்பியெண்ணைப் பாடச்சொல்வான்
வீரன்முத்துசாமிதீரன்சொல்லமதியாமல்
வீம்பார்க்கெடுத்துக்கொண்டேனே இனி

இ-ம்-கமாஸ்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

வாதென்னடா-மன்மதா
என்னுடன்சும்மா

அதுபல்லவி.

நீதியோஉனக்கிது
நெல்லே-நாதர்-வரு-முன்னம்
சுரணங்கள். வாதென்

உபகாபரணை-ஒருதினம்பார்த்து
விரகநேரம்-சகிக்காமல்
மெலிந்துவருந்தும்வேளையில்
சலிக்காதென்மேலேசரம்எங்கிருயே
பலிக்குமோ அவரிடம்
பட்டபாட்டைஅறியேனே. வாதென்

தழல்நேத்திரர்நெல்லைக்கங்கரர்வார்டும்
அழகியசொக்கநாதன்
அருமைப்பதத்தால்சொல்கிறேன் வாதென்

பேரா

இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

முருகையனே-அருள்தா-உணை நம்பினேன்

அதுபல்லவி.

உருமாமலைதங்கும்வேல்
சுரணங்கள். முருகை

உணையன்றியே
எனையுள்பர்உண்டுமோ
வினையீர்த்தினிய்யவே முருகை

அயில்வேலவா
மயில்வாகனஷண்முகா
குயில்போல்இருமாதர்சேர் முருகை

கழல்தந்திடும்
நிழல்சார்ந்திடஎண்ணியே
அழகியசொக்கநாதன்சொல் முருகை

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அருள்செய்ய இதுநல்லதருணம் அம்மா

அதுபல்லவி.

சொருபுகந்தரமன்னார்க்
கருமையாய்ப்பெரியாழ்வார்
தொடுத்தபூங்கோதைகுடிக்கொடுத்தபொன்னே

சரணங்கள்.

புண்ணியஞ்செய்யாதகுற்றம்

எண்ணியென்னைத்தள்ளிடாமல்

பூமாதேவியாகியநீபொறுத்திரங்கி

கும்பிடுமெய்யன்பர்கூழ்

செம்பொன்மணிமண்டபத்தில்

கொலுவில்வீற்றிருக்கின்றகோதையம்மே

அழகியசொக்கநாதன்

மொழியுஞ்செந்தமிழ்க்கன்பாய்

அருளும்புரீவில்விபுத்தூர்ஆண்டாளே

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பிறந்தென்னலாபம்

இறந்தென்னலாபம்

அநுபல்லவி,

சிறந்தமெகாந்திமதி-தேவிபொற்பாதத்தை

மறந்தவர்பூமியில்மரனிடராகப்

சரணங்கள்.

கனங்கள்மெய்யழிவர்

இனங்களைச்சேராமல்

தினக்காமப்பேய்கொண்டு-திரி நற்பேர்க்குள் பிறத்

தோஷம்இல்லாததேகம்

நேசமாய்த்தந்தானைப்

பூசியாதருக்கின்றோர்-பூபாரம்அல்லால்

அழகியசொக்கநாதன்

தொழும்நெல்லை-அம்பிகை

ழல்பணிந்திகலா-சுதிநெல்லத்தேடார்

அருள்

அருள்

அருள்

பிறத்

பிறத்

பிறத்

இ-ம்-தன்யாசி-ஏகதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அம்மாஎல்லாம்நீதந்தபாக்யம்

முற்றும்—ஆதரித்தாள்வதுன்பாரம்

அநுபல்லவி.

மெய்முழுதும்பழகம்போலுள்ள

மின்னே-பொன்னே-செய்வாழ்வே

வெண்கமலாசனமேல்மேவியதாயே

மலர்—வேதன்கொண்டாடும்வே

அம்மா

சரணங்கள்.

இம்மையிம்மைஎனவெவியஆட்கொள்ள

என்ன-புண்ணியம்-யான்செய்தேன்

இந்தமட்டும்கருணைநீசெய்தபடியால்

உந்நால்—எங்குமப்பிரசித்தம்ஆனேன்

அம்மா

அந்தரங்கமாய்க்கிலம்பொன்றீந்துநீ

அந்நாளக்கம்பாக்கருள்செய்தாய்

அந்தவிதம்என்னையும்ஆட்கொள்ளவேணும்

செஞ்.—ஆனந்தநித்யகல்யாணி

அம்மா

சொல்

அங்கையிம்மணிவடமும்மேயெடுங்கொள்

அரசேனானசாஸ்வதியே

அழகியசொக்கநாதன்இசைபெருக

கல்வி—அருளுமகிருபாநிதியான

அம்மா

முற்றிற்று.

இப்பதங்கள்

ஆட்சரலோபயின்றிப்

மரமரபண்டிதரஞ்சித்ததுடன்.

பாடவல்லவர்களாகிய

திருநெல்வேலி.

கரிய மாணிக்கப்பெருமாள்கோவில்

ஓற்றைத்தெருவிருக்கும்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ,

ஸ்ரீ நிவாசராயரவர்கள் பேரில்

இயற்றியது.

இட்சணையதமிழ்தெலுங்குசமஸ்கிருதங்களிற்பதசா
ஹித்மமெல்லார்

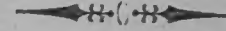
தெட்சணநெல்வேலிவளர்சிநிவாசேந்திரனாஞ்
சிங்கக்குட்டி

பட்சாபட்சமின்றிச்சுகிலயைக்கியானத்துடனே
யனைவோருக்கும்

யட்சரமவரப்பாடுகின்றன்கேட்டபோதஞ்செவிசெய்த
பாக்கியந்தானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனிப்பதங்கள்.

இராகம்-கமாசு-தாளம் அடதாளம்

பல்லவி.

ஜாலம்செய்யாதேவாடியென்கண்ணே

ஜாலம்செய்யாதேவாடியென்கண்ணே

அதுபல்லவி

கோலாலர் மேனியுள்ள

கோதைவிழிமுத்தங்கொள்ள

சரணங்கள்

வாலிபமாதேவாதுசெய்யாதே-நல்ல

வாழ்வுதருமாமதூவாரியிலொருமுத்தந்தர

பாரமுன்மேலேபாராளாலே-மகா

பாரமுலேமீதுகொடாருசிதமுத்தமிட

ராதீபோலேநேர்வதினாலே-புகழ்

மெயிலேநினியநேயுகன்னமுத்தஞ்செய

இராகம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

இதுநியாயமோசாமி-ஆ-ஆ-ஆ-ஆ

இதுநியாயமோசாமி

இருள்சேர்வினையாவையுமேயகலப்

புரிஞானியரேபுகழ்மாதவரே

அநுபல்லவி.

சதுர்வேதமுந்தெரிந்து
பிரமகுலத்திலவந்து
தவங்கள் செய்ததுபெரியே
சாதியறியீரோஜ்யோ

இது

சுரணங்கள்,

கோலவிழிகளில்முத்தங்
கொடுப்பதென்னரிமித்தம்
சீலமுனிவோர்கள்சித்தம்
திகைத்தாலதுவருத்தம்
திகழ்தருமிகவரி
தையர்மிகுநய
மகிழ்வொடுசுகநிலை
வளர்தருவதைசெய
தாபமிகக்காண்டேனென்று
ஜாலஞ்செய்யலாமோவென்று
கோபிதாமயிலென்றும்
தொடுவேனஸ்தனத்தையென்றும்
கழலுமென்மனதினை
யொருவகநிலைதர
விழைவடனணையடி
யென அருகினவா
கன்னமுத்தம்நீடுகாடுத்து
கபடந்தனைவிடுத்து
நன்னயகாமந்தொடுத்து
நடத்தடியென்றெடுத்து

இது

நலமிசுகலவிசெங்
மெனமயில்பெருகவும்
வலுவினிலொருவரி
தையர்மிசையருகவும்

இனி

இ-ம்-எழுநா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

பிரவைமீறுதுகிருபைபாரடி
பெண்ணேரதிக்கண்ணே

அநுபல்லவி.

கிரமமாகவேமதனாகம்
கேளிச்சுபகிரீடைசெய்

பிரமை

சுரணங்கள்.

அகிமோகனமயிலேயெனே
அணைவாயருந்தனமேகனி
அதரத்துளிஅமிர்தைத்தரிஸ்
அதின்மேலென்னகனமே
மதியானதுகளர்வாகுது
முாரப்பதைதீர்ப்புத
கன்யோகமும்வருமம்மல்ல
கையாலெனேத்தொட்டிஇந்தக்
காமந்தனைதீரும்இன்பங்
கனிலாயமுத்தமிட்டி
அனமேநல்லதினம்நானினி
ஆசைப்படநேறத்திட

பிரமை

பிரமை

மகிழ்வாகவேகும்பஸ்தன
மலையைக்கையிற்கெட்டிசுகம்
மருவம்அல்குல்வழிகாட்டியுன்
மனதிற்குமலமிட்டி

ஐகமேழுமுன்னிகராகுமோ
தாகத்தோடுமோகத்தினில்

பிரமை

இ-ம்-தோடிஆனந்தபரவி

பல்லவி.

பணத்தையாவாங்கிக்கொள் பாவியென்னேவிட்டா
பதறுதேஎன்றிரேகம்

அநுபல்லவி.

பிணையோஉனக்குநான் பெண்பாபம்பொல்லாது
அணைந்துவந்ததுபோதும் அய்யய்யோநீதந்த (பண)
சரணங்கள்.

பிடித்தபிடியிற்கொங்கை கனியவாயிதழ்நோகுது
பிடித்தகடியிலெந்தன் கனியவாயிதழ்நோகுதே
பிடிப்பமாகப்பேசி மண்டியிட்டுமேலக்கொண்டு
பிடித்தவிசையிலெந்தன் அறையயிர்நோகுதே(பண)
பவமிருந்தெனைப்பெற்ற தாய்கண்டால்சகியாளோ
பவசரமாயென்னை அருகிலைழ்த்தபோது
புவலயம்புகழ்கின்ற கோபாலரேசாட்சி
பவிரிருந்தல்லோ சித்திரமெழுதலாம் (பண)

கீர்த்தனை-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடிநவாயிக்குநான்
தண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி

அநுபல்லவி.

தண்டலேவிளங்குந்தில்லை தலந்திற்பொன்னம்பாலத்தே
கண்டவர்மயங்கவேடங் கட்டியாடுகின்றவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

சரணங்கள்.

கற்பூரவாசம்விசும் பொற்பாந்திருமுகத்தே
கனிந்தபுன்னகையாடக் கருணைக்கடைக்கணுட
அற்பார்பொன்னம்பலத்தேயாந்தத்தாண்டவ
மாடிக்கொண்டேயென்னையாட்டங்கண்டாருக்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

இழிந்தாலும்நம்மையிங்கேஏற்றுவா நன்றடைந்தால்
ஏற்றுவார்போலேபின்னுமிழியவைப்பாருக்குப்
பழத்தாருவிமெல்லப்பாலில்விழுந்ததென்னப்
பசப்பிப்பசப்பியன்டர்பண்டம்பறிப்பவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

சுட்டிருநீறுபூசித்தொந்தோமென்றோவார்க்குத்
தேரூந்துதலைமாலையணிதோள்விளக்கவருவார்க்குப்
பிட்டுக்கிசைப்பட்டுமாறன்பிரம்படிபட்டவர்க்குப்
பிள்ளைக்கறிக்காசைகொண்டுகள்ளத்தவவேடருக்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

வாழ்த்தாமைமேலும்வாழச்செய்வருக்கு
மாசபரித்தவர்கையிற்காசுபரிக்கின்றவர்க்குத்

தாழ்ந்தாயடிக்கடிதாழக்காண்பவருக்குத்
தானாகிநானாகித்தனியேநின்றவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

ஆதிபந்தநடுவில்லாவானந்தநாடருக்கு
அண்டருயிர்காத்தமணிகண்டச்சிகண்டருக்குச்

சோதிமயமாய்விளங்குந்தூயவடிவாளருக்குத் [க்கு
தொண்டர்குடிகெடுக்கவேதுஜங்கடிகுக்கொண்டவர்

தெண்டனிட்டேனென்று

பாட்டுக்காசைபட்டுமுன்னம்பாவைதன்வாயிலிற்போய்ப்,
பண்புரைத்ததூதனென்றேபட்டங்கட்டிக்கொண்டர்க்கு,
வீட்டுக்காசைபடுவரைவீட்டைவிட்டுதூத்தியே வேட்
டாண்டியாயுலகிலேரட்டாட்டாண்டியாங்குவர்க்கு

தெண்டனிட்டேனென்று

காய்வயிற்றிறியில்வாதுதானேமுனைத்தவர்க்கு
சாதிசுலமறியாதுதாண்டஞ்செய்கின்றவர்க்கு

ஏய்தொழிலருளுமென்பிராணநாயகர்க்கு
ஏமாந்தவரையெல்லாமேமாத்துமீசருக்கு

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடிசுவாமிக்குநான்
தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று